

● İbrahim Şahin

Aşka Yüzüm Kara Düştüm

Düşüp gönlümün peşine dolandım aşk vadisinde
Kara bahtın cilvesiyle vefâsız bir yara düştüm.

Huzur limanı diyerek sundum sinemi cömertçe
Yâr dilinden yüreğimde bin bir çeşit yara, düştüm.

Sevdâ sarhoşu gönlümün koştum peşinden çâresiz
Gönlü başkasına meftûn yâr yüzlü ağyâra düştüm.

Acı çeker her nefeste, aşk vurgunu yiyen kalbim
Ecelim telinde diye varıp zülf-i yâra düştüm.

Hazânımı kışkırtarak özendirip nevbahâra
Gönlümü dil-hûn eyleyen cilveli dil-dâra düştüm

Sarpa saran bu seferde sığınağım; sabr-ı cemil
Bîcâreyim; aşk ufkunda ümit bitti, dara düştüm.

Sevmekten suçlu bulundum yâr gönlünün kararında
Sürgün yedim hasretlere, hüküm giyip dâra düştüm.

Bâd-ı sabadır diyerek kokladım yâr nefesini
İlgıt ılgıt eridiğim kor ateşe, hâra düştüm.

Yâr sînesin sarmak için açıverdim kollarımı
Bin nâz ile kaçıp gitti hüsrânımı sara düştüm.

Sancı çektim gece gündüz sevdâm hayat bulsun diye
Gül bahçesi düşler iken onulmaz bir nâra düştüm.

Tek sermayem sevgim idi, örselendi yâr elinde
Geçmez akçe pula döndü, bitmez âh u zâra düştüm.

Şeyda bülbüller misali figân ettim yar bağında
Dut yedirip lâl eyleyen bağbân-ı gülzâra düştüm.

Kem talihim yüz vermedi şu sevda çölünde bana
Vahâ yüzlü seraplarda cefâkâr şah mara düştüm.

Sevdâ ile kanatlanmak okşamıştı yüreğimi
Gizemine akıl ermez bir çetin esrâra düştüm.

Yaz yağmuru bekliyordum sırlısıklam olmak için
Duygularımı donduran fırtınaya, kara düştüm.

Gül yüzlü rüya sanırdım yar uykusunda kendimi
Bilmezdim ki gecesini örseleyen kara düştüm.

Kapısını çaldığımda kıpır kıpır gönlüm vardı
Talan etti coşkuları derin bir efkâra düştüm.

Aşkın yüzünü ağartan gönül olmağı dileğim
Tek yürekle kalakaldım, aşka "yüzüm kara" düştüm.

Yusuf cevri etme kendine deyip sabrı kuşansam da
Bir hal bilmezsin yüzünden sevdayı inkâra düştüm